

การจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิผลการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวย ในประเทศไทย*

MANAGEMENT FOR ENHANCING THE OPERATIONAL EFFICIENCY ACCORDING TO STANDARDS CRITERIA OF BOXING CAMPS IN THAILAND

ก้องเกียรติ พูลเกิด*, พิศมัย จารุจิตติพันธ์, ณัฐภัสสร ธนาบวรพาณิชัย

Kongkeat Poolkerd*, Pisamai Jarujittipant, Nutpatsornn Tanaborworpanid

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Doctor of Philosophy Program, North Bangkok University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: kongkeat.pool@northbkk.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อ 1) ศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานค่ายมวยที่คาดหวังและที่เกิดขึ้นจริง 2) ศึกษาปัจจัยคุณลักษณะบุคคล ปัจจัยคุณลักษณะองค์กรและปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 310 คน โดยการเทียบสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจากตารางเครซี่และมอร์แกน จากนั้นใช้การสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมีค่าดัชนี มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ลำดับความสำคัญในการพัฒนาของเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวย (PNI) คือ มาตรฐานที่ 8 การรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของค่ายมวย เป็นมาตรฐานที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนที่สุด รองลงมา คือ มาตรฐานที่ 1 โครงสร้างพื้นฐานของค่ายมวย และมาตรฐานที่ 7 การจัดการความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศของค่ายมวย ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของค่ายมวยให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด 2) อายุเป็นปัจจัยที่ส่งผลประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานของค่ายมวยในประเทศไทยมากที่สุด ขณะที่ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และอาชีพหลัก มีผลต่อบางเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวย ส่วน เพศ ประสบการณ์ในวงการมวย และวัตถุประสงค์ในการเปิดค่ายมวย ไม่ส่งผลประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานของค่ายมวยในประเทศไทย และปัจจัยคุณลักษณะบุคคล ด้านความรู้เกี่ยวกับมวยไทย ส่งผลประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานของค่ายมวยในประเทศไทยในทุกมาตรฐาน ยกเว้น มาตรฐานที่ 1 ด้านความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐาน ด้านเจตคติเกี่ยวกับค่ายมวย ปัจจัยคุณลักษณะองค์กร

คำสำคัญ: การจัดการ, เกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย, ประสิทธิภาพ, ปัจจัยคุณลักษณะบุคคลและองค์กร

Abstract

This quantitative research aimed to investigate the expected and actual implementation of Muay Thai gym standards and to examine the influence of individual characteristics, organizational attributes, and management factors on the effectiveness of such implementation in Thailand. A total of 310 participants were selected using the Krejcie and Morgan sample size table and simple random sampling. The research utilized a questionnaire with a reliability coefficient

(Cronbach's alpha) of 0.90. Data were analyzed using mean, standard deviation, and content analysis. The findings revealed that the most urgent standard requiring development was Standard 8: annual performance reporting, followed by Standard 1: gym infrastructure, and Standard 7: knowledge and information management. Age was found to have the greatest influence on implementation effectiveness, while position, education level, and primary occupation affected certain standards. Gender, experience in the Muay Thai field, and the purpose of gym establishment showed no significant impact. Knowledge of Muay Thai significantly influenced the implementation of almost all standards, except Standard 1, with understanding of standards and attitudes toward gyms also being key contributing factors.

Keywords: Management, Muay Thai Gym Standards in Thailand, Efficiency, Individual and Organizational Factors

บทนำ

มวยไทย เป็นศิลปะการต่อสู้ที่มีความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย แสดงถึงภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนาน ไม่เพียงแต่เป็นวิชาป้องกันตัว หากยังได้รับการพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพและกีฬาในระดับสากลที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทย ด้วยการใช้อวัยวะทั้งแปด ได้แก่ มือ เท้า เข่า และศอก อย่างมีชั้นเชิง มวยไทยจึงเป็นการต่อสู้ที่มีประสิทธิภาพ ครบเครื่อง และงดงามในเชิงศิลปะควบคู่กับการแฝงคุณค่าทางจริยธรรมผ่านประเพณีที่สำคัญ เช่น การไหว้ครูและรำมวยไทย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการปลูกฝังวินัย ความเคารพ ด้วยความนิยมที่แพร่หลาย มวยไทยได้รับการยอมรับในระดับโลก ทั้งในแง่ของกีฬา การท่องเที่ยว และวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมได้ประกาศขึ้นทะเบียนมวยไทยเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ และกำหนดให้วันที่ 6 กุมภาพันธ์ ของทุกปีเป็น “วันมวยไทย” เพื่อส่งเสริมและเชิดชูคุณค่าของศิลปะมวยไทยในฐานะอัตลักษณ์สำคัญของชาติไทย

ค่ายมวย ถือเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนวงการมวยไทย ทั้งในมิติของการฝึกสอน การพัฒนานักมวย การอนุรักษ์และเผยแพร่มรดกวัฒนธรรม รวมถึงการสร้างรายได้และอาชีพให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ปัจจุบันประเทศไทยมีค่ายมวยมากถึง 5,100 ค่าย กระจายอยู่ทั่วประเทศ และมีบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ฝึกสอนที่ขึ้นทะเบียนจำนวน 1,518 คน ผู้ตัดสิน 2,043 คน และผู้จัดการแข่งขันอีกกว่า 3,000 คน (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2019) ขณะเดียวกัน ในต่างประเทศก็มีกระแสความนิยมในมวยไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในทวีปยุโรป เช่น ประเทศเยอรมนีมีค่ายฝึกสอนมากกว่า 125 แห่ง และทั่วโลกมีสถานที่ฝึกมวยไทยรวมกว่า 3,869 แห่งใน 36 ประเทศ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีค่ายมวยจำนวนมากในทั้งในประเทศและต่างประเทศ แต่ค่ายมวยที่ผ่านการประเมินและรับรองตามเกณฑ์ มาตรฐานค่ายมวย ยังคงมีสัดส่วนที่น้อย โดยล่าสุดมีเพียง 572 ค่าย ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน คิดเป็นเพียงร้อยละ 11.22 ของค่ายมวยทั้งหมด (คณะกรรมการกีฬามวย, 2024) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของค่ายมวยในภาพรวม โดยมาตรฐานค่ายมวย ประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่ ซึ่งเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยมีทั้งหมด 8 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานที่ 1 โครงสร้างพื้นฐานของค่ายมวย มาตรฐานที่ 2 การบริหารจัดการของค่ายมวย มาตรฐานที่ 3 กระบวนการแข่งขัน การฝึกซ้อมและการชกมวยของค่ายมวย มาตรฐานที่ 4 สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของค่ายมวย มาตรฐานที่ 5 การอนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปะมวยไทยของค่ายมวย มาตรฐานที่ 6 การวางแผนและการจัดการเชิงกลยุทธ์ของค่ายมวย มาตรฐานที่ 7 การจัดการความรู้ ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศของค่ายมวยและมาตรฐานที่ 8 การรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของค่ายมวย (คณะกรรมการกีฬามวย, 2024) ซึ่งเกณฑ์มาตรฐานทั้ง 8 ด้าน ส่งผลให้ค่ายมวยสามารถดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าค่ายมวยที่ผ่านการประเมินมาตรฐานมีเพียง 572 ค่าย คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 11.22 ของค่ายมวยทั้งหมด 5,100 ค่าย ซึ่งแสดงถึงอุปสรรคและข้อจำกัดในการพัฒนาค่ายมวยให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด หนึ่งในปัจจัยสำคัญ คือ ลักษณะของผู้ดำเนินกิจการค่ายมวยส่วนใหญ่มีอาชีพหลักอยู่แล้ว แต่การทำค่ายมวยเป็นเพียงธุรกิจเสริม ดังนั้น การบริหารจัดการค่ายมวยให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานฯ อาจไม่ได้รับความสำคัญเป็นอันดับต้น นอกจากนี้ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งค่ายมวยยังมีความแตกต่างกัน บางค่ายมุ่งเน้นการสร้างรายได้ให้นักมวย ครูผู้ฝึกสอน หรือเจ้าของค่าย ขณะที่บางค่ายเปิดเพื่อทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หรือผลิตนักมวยอาชีพ/สมัครเล่น รวมถึงการใช้เพื่อสันติภาพ การออกกำลังกาย กีฬา และการป้องกันตัว จากความหลากหลายของวัตถุประสงค์เหล่านี้ อาจทำให้การนำเกณฑ์มาตรฐานฯ ไปปรับใช้เป็นเรื่องที่ทำหาย หรืออาจไม่สอดคล้องกับลักษณะของค่ายมวยบางประเภท ส่งผลให้ค่ายมวยจำนวนมากไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดได้อย่างเต็มที่ ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานฯ และเจตคติของหัวหน้าค่ายมวยต่อความสำคัญและความจำเป็นในการรับรองมาตรฐานค่ายมวย ซึ่งยังคงเป็นประเด็นที่ทำหายสำหรับหลายค่ายมวย ทั้งนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัฐวุฒิ จันทร์ประสิทธิ์ ซึ่งระบุว่าหัวหน้าค่ายมวยจำนวนมากยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของเกณฑ์มาตรฐาน และมองว่าการรับรองมาตรฐานไม่ใช่สิ่งจำเป็นในเชิงธุรกิจ (ณัฐวุฒิ จันทร์ประสิทธิ์, 2021) รวมถึงงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ บุญส่ง ที่พบว่า เจตคติของผู้ประกอบการมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกระบวนการประเมินมาตรฐานค่ายมวย (ศิริลักษณ์ บุญส่ง, 2020)

จากปัญหาดังกล่าวยังไม่พบงานวิจัยที่ระบุแนวทางหรือเกณฑ์มาตรฐานที่ควรพัฒนาต่ออย่างชัดเจน รวมถึงยังไม่พบการศึกษาที่มุ่งเน้นหาคำตอบว่า แนวทางใดหรือเกณฑ์มาตรฐานใดควรได้รับการปรับปรุง เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของค่ายมวยในปัจจุบัน การขาดองค์ความรู้นี้อาจส่งผลให้มาตรฐานที่ใช้อยู่ ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของค่ายมวยได้อย่างแท้จริง และอาจไม่สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินงานของค่ายมวยในแต่ละประเภทหากคำถามวิจัยในประเด็นดังกล่าว ไม่ได้รับการศึกษาและแก้ไข อาจส่งผลเสียต่อค่ายมวยในหลายด้าน โดยเฉพาะ ความเหมาะสมของเกณฑ์มาตรฐานกับการดำเนินงานของค่ายมวย ซึ่งหากเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดมีความซับซ้อนเกินไป หรือไม่สอดคล้องกับโครงสร้างและเป้าหมายของค่ายมวย อาจทำให้ค่ายมวยจำนวนมากไม่สามารถผ่านการประเมินมาตรฐานได้ และส่งผลให้มาตรฐานดังกล่าวไม่ถูกนำไปใช้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยที่คาดหวังและที่เกิดขึ้นจริง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยคุณลักษณะบุคคล ปัจจัยคุณลักษณะองค์กรและปัจจัยการจัดการ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิผลการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวย ในประเทศไทย การวิจัยในครั้งนี้เป็นเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีหน่วยวิเคราะห์ (Unit of analysis) คือ ค่ายมวย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่ายมวยที่ผ่านการประเมินเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย จำนวน 572 ค่าย (คณะกรรมการกีฬามวย, 2024) การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง กำหนดโดยใช้สูตรของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., 1970) ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อน 5% ซึ่งขนาดตัวอย่างที่ 230 คน และเพื่อป้องกันกรณีข้อมูลไม่สมบูรณ์ จึงเพิ่มจำนวนตัวอย่างอีก 34.78% รวมทั้งสิ้นประมาณ 310 คน ซึ่งเก็บข้อมูลค่ายละ 1 คน การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยวิธีการจับฉลาก โดยดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่างเดือนสิงหาคม ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2567

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (questionnaires) วัดระดับความคิดเห็นในตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัย ได้กำหนดใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) โดยแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล 6 ข้อ เป็นคำถามปลายปิด ครอบคลุมข้อมูลเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง ประสบการณ์ในวงการมวย อาชีพหลัก

ส่วนที่ 2 ข้อมูลคุณลักษณะองค์กร 3 ข้อ เป็นคำถามปลายปิดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการเปิดค่ายมวย จำนวนบุคลากร และประสบการณ์ในวงการมวย

ส่วนที่ 3 ปัจจัยการจัดการ 18 ข้อ วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการ

ส่วนที่ 4 ข้อคำถามเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

3. ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการ หลังจากได้สร้างเครื่องมือแบบสอบถามขึ้นมา โดยนำแบบสอบถามไปตรวจสอบว่า เมื่อผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างแล้วนั้นแบบสอบถามจะสามารถวัดในส่วนเนื้อหาที่ผู้วิจัยต้องการวัดได้ มากน้อยเพียงใด นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณา ซึ่งล้วนมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์ด้านการวิจัยเชิงปริมาณไม่น้อยกว่า 5 ปี ซึ่งประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย จำนวน 3 ท่าน รวมถึงผู้เชี่ยวชาญด้านอักษรศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติอีก 1 ท่าน ทำการตรวจสอบ ความตรงเชิงเนื้อหา และให้คำแนะนำในการปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถาม จากนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการแก้ไขตาม คำแนะนำที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ และนำผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยด้วย ค่า IOC (index of item objective congruence) โดยใช้สูตรของ IOC ได้ค่าเท่ากับ 0.90 จากนั้นหาความเที่ยงตรง ของเครื่องมือ ภายหลังที่นำเครื่องมือแบบสอบถามไปผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และนำไปทดลองใช้ (try-out) กับกลุ่มตัวอย่างประชาชน เพื่อหาค่าความเที่ยง จำนวน 30 ชุดและนำข้อมูลที่ได้มาทดสอบด้วยวิธีการทางสถิติ โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, L. J., 1969) ซึ่งในที่นี้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการคำนวณ ซึ่งแบบสอบถามชุดนี้มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ ครอนบาคเท่ากับ 0.862 ซึ่งแสดงว่าเครื่องมือที่ใช้มีความเชื่อมั่นสูงและสามารถใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขแล้ว นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

4. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล จากการวิจัยเรื่องการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิผลการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย มีขั้นตอนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือจากมหาวิทยาลัย นอร์ทกรุงเทพ เพื่อนำไปประกอบการขอเก็บรวบรวมข้อมูล 2) ผู้วิจัยปฏิบัติงานภาคสนาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ป้องกันการได้รับข้อมูลที่คาดเคลื่อน และ 3) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการวิเคราะห์ ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ ทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล คือ วัตถุประสงค์ ที่ 1 วิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามมาตรฐานที่คาดหวังและที่เกิดขึ้นจริง และการวิเคราะห์ช่องว่างระหว่างผลการดำเนินงานที่คาดหวังและที่เกิดขึ้นจริง เพื่อจัดลำดับความจำเป็นในการพัฒนาก่อนหลังของการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวย โดยวิธีการพรรณนาค่าสถิติบรรยาย และค่า PNI และจัดลำดับความจำเป็นในการพัฒนาการพัฒนาค่ายมวย จากค่า PNI ที่สูงกว่า โดยมีสูตรในการคำนวณ เปรียบเทียบ PNI และเกณฑ์ในการวิเคราะห์ คือ สูตรในการคำนวณ เปรียบเทียบ PNI และเกณฑ์ในการวิเคราะห์เพื่อจัดลำดับความจำเป็นในการพัฒนาก่อนหลัง

$$(PNI_{Modified}) = (E - A) / A$$

เมื่อ E = การดำเนินงานตามมาตรฐานฯ ตามที่คาดหวัง

A = การดำเนินงานตามมาตรฐานฯ ตามที่เกิดขึ้นจริง

การจัดลำดับความจำเป็นในการพัฒนางานก่อนหลัง โดยพิจารณาจากค่า PNI ขององค์ประกอบการควบคุมคุณภาพแต่ละด้าน จากมากไปหาน้อย

ค่า PNI ที่สูงกว่า หมายถึง ลำดับสำคัญเป็นการพัฒนางานก่อน

ค่า PNI ที่ต่ำกว่า หมายถึง ลำดับสำคัญเป็นการพัฒนางานหลัง

วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ ที่ 2 เหนือในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ปัจจัยคุณลักษณะบุคคล ปัจจัยคุณลักษณะองค์กรและปัจจัยการจัดการ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลโดยการพรรณนาสถิติที่ใช้วิเคราะห์ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ วิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสองกลุ่ม (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการทดสอบ One-way ANOVA ผู้วิจัยทำการทดสอบความแปรปรวนของข้อมูล แต่ละกลุ่มว่ามีความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนหรือไม่ Homogeneity of variance test โดยใช้การทดสอบสถิติของ Levene (Levene statistic) ถ้าค่า p-value มากกว่า .05 หมายถึง ความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจะทำการทดสอบด้วย ANOVA กรณีที่มีคู่แตกต่างจะใช้สถิติ LSD (Least Significant difference) ในการหาความแตกต่างรายคู่ แต่ถ้าค่า p-value น้อยกว่าหรือเท่ากับ .05 หมายถึง ความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน ผู้วิจัยจะทำการทดสอบด้วย Welch test (กรณีที่มีคู่แตกต่างจะใช้สถิติ Dunnett T3) ในการหาความแตกต่าง

ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามตอบกลับมาที่มีความสมบูรณ์ของการให้ข้อมูลและเนื้อหาจากชุดแบบสอบถาม ทั้งสิ้น 310 ชุด สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่านิยมที่คาดหวัง และที่เกิดขึ้นจริง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็น ของหัวหน้าค้าย ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการ นักมวย และนักมวย มาตรฐานค่านิยม เกี่ยวกับประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่านิยมในประเทศไทยที่คาดหวังและที่เกิดขึ้นจริง โดยดัชนีเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการพัฒนา โดยรวม (n = 310)

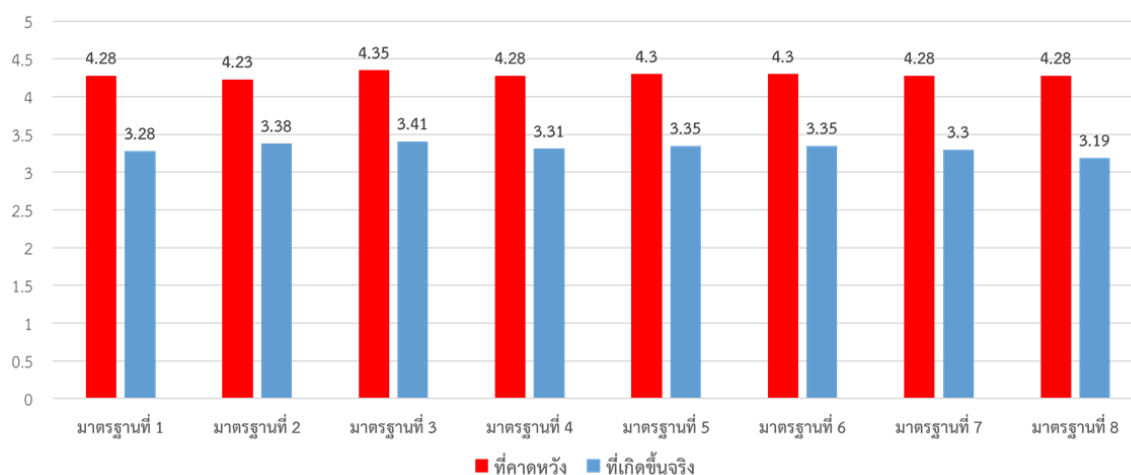
ประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่านิยมในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็นที่คาดหวัง			ระดับความคิดเห็นที่เกิดขึ้นจริง			(E - A)	PNI (E - A) / A	ลำดับความสำคัญ
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล			
มาตรฐานที่ 1 โครงสร้างพื้นฐานของค่ายมวย	4.28	0.65	มาก	3.28	0.88	ปานกลาง	1.00	0.30	2
มาตรฐานที่ 2 การบริหารจัดการของค่ายมวย	4.23	0.67	มาก	3.38	0.81	ปานกลาง	0.85	0.25	8
มาตรฐานที่ 3 กระบวนการแข่งขัน การฝึกซ้อมและการชกมวยของค่ายมวย	4.35	0.62	มาก	3.41	0.85	ปานกลาง	0.94	0.28	5
มาตรฐานที่ 4 สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของค่ายมวย	4.28	0.69	มาก	3.31	0.89	ปานกลาง	0.97	0.29	4

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็น ของหัวหน้าค่าย ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการ นักมวย และนักมวย มาตรฐานค่ายมวย เกี่ยวกับประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย ที่คาดหวังและที่เกิดขึ้นจริง โดยดัชนีเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการพัฒนา โดยรวม (ต่อ) (n = 310)

ประสิทธิผลของการดำเนินงานตาม มาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น ที่คาดหวัง			ระดับความคิดเห็น ที่เกิดขึ้นจริง			(E - A)	PNI (E - A) / A	ลำดับ ความ สำคัญ
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล			
มาตรฐานที่ 5 การอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะมวยไทย ของค่ายมวย	4.30	0.74	มาก	3.35	0.92	ปาน กลาง	0.95	0.28	5
มาตรฐานที่ 6 การวางแผนและการจัดการเชิงกลยุทธ์ ของค่ายมวย	4.30	0.68	มาก	3.35	0.85	ปาน กลาง	0.95	0.28	5
มาตรฐานที่ 7 การจัดการความรู้ข้อมูลข่าวสารและ เทคโนโลยีสารสนเทศของค่ายมวย	4.28	0.72	มาก	3.30	0.87	ปาน กลาง	0.98	0.30	2
มาตรฐานที่ 8 การรายงานผลการดำเนินงานประจำปี ของค่ายมวย	4.28	0.71	มาก	3.19	0.97	ปาน กลาง	1.09	0.34	1
โดยรวม	4.29	0.59	มาก	3.33	0.77	ปาน กลาง	0.96	0.29	

ประสิทธิผลของการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย

ภาพที่ 1 เปรียบเทียบประสิทธิผลของการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย ที่คาดหวังและที่เกิดขึ้นจริง

จากตารางที่ 1 หัวหน้าค่ายมวย ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการนักมวยและนักมวยมีระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย ที่คาดหวังในระดับมาก ทั้งโดยรวม (ค่าเฉลี่ย 4.29) และรายข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นที่มีการกระจายตัวน้อยที่สุด คือ มาตรฐานที่ 3 กระบวนการแข่งขัน การฝึกซ้อมและการชกมวยของค่ายมวย ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = .62) ในขณะที่ความคิดเห็นที่มีการกระจายตัวมากที่สุด คือ มาตรฐานที่ 7 การจัดการความรู้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศของค่ายมวย ($\bar{X}$ = 4.28, S.D. = .72)

หัวหน้าค่ายมวย ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการนักมวยและนักมวยมีระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย ที่เกิดขึ้นจริง ในระดับปานกลาง ทั้งโดยรวม (ค่าเฉลี่ย 3.33) และรายข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นที่มีการกระจายตัวน้อยที่สุด คือ มาตรฐานที่ 2 การบริหารจัดการของค่ายมวย ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = .81) ในขณะที่ความคิดเห็นที่มีการกระจายตัวมากที่สุด คือ มาตรฐานที่ 8 การรายงานผลการดำเนินงานประจำปี ของค่ายมวย ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = .97)

หัวหน้าค่าย ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการนักมวย และนักมวยมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทยที่คาดหวังแตกต่างกับที่เกิดขึ้นจริง โดยมาตรฐานที่ 8 การรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของค่ายมวย มีค่า (PNI = 0.34) สูงกว่าข้ออื่น ๆ จึงมีความจำเป็นในการพัฒนา ก่อน ส่วนมาตรฐานที่ 1 โครงสร้างพื้นฐานของค่ายมวยและมาตรฐานที่ 7 การจัดการความรู้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศของค่ายมวย มีค่า (PNI = 0.30) จึงมีความจำเป็นในการพัฒนา ตามลำดับ

2. วิเคราะห์ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยคุณลักษณะบุคคล ปัจจัยคุณลักษณะองค์กร และปัจจัยการจัดการ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ประสิทธิผลของการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย จำแนกตามปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคล และปัจจัยคุณลักษณะองค์กร (พิจารณาจากระดับความคิดเห็นที่เกิดขึ้นจริง)

ปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลปัจจัยคุณลักษณะองค์กร	ประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานของค่ายมวยในประเทศไทย							
	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	ม.7	ม.8
1. เพศ	.336 (t-test)	.833 (t-test)	.941 (t-test)	.847 (t-test)	.972 (t-test)	.998 (t-test)	.467 (t-test)	.524 (t-test)
2. อายุ	.001** (ANOVA)	<.001** (ANOVA)	.001** (Welch Test)	.003** (ANOVA)	.004** (ANOVA)	.001** (Welch Test)	<.001** (ANOVA)	<.001** (ANOVA)
3. ระดับการศึกษาสูงสุด	.076 (ANOVA)	.151 (ANOVA)	.134 (ANOVA)	.230 (ANOVA)	.267 (ANOVA)	.312 (ANOVA)	.212 (ANOVA)	.022* (ANOVA)
4. ตำแหน่ง	.105 (Welch Test)	.016* (ANOVA)	.134 (ANOVA)	.070 (ANOVA)	.141 (ANOVA)	.198 (ANOVA)	.292 (ANOVA)	.020* (Welch Test)
5. ประสบการณ์ในวงการมวย	.397 (ANOVA)	.425 (ANOVA)	.217 (ANOVA)	.645 (ANOVA)	.853 (ANOVA)	.357 (ANOVA)	.381 (ANOVA)	.613 (ANOVA)
6. อาชีพหลัก	.149 (ANOVA)	.068 (ANOVA)	.068 (ANOVA)	.054 (ANOVA)	.195 (ANOVA)	.035* (Welch Test)	.433 (ANOVA)	.104 (ANOVA)
7. วัตถุประสงค์ในการเปิดค่ายมวย	.406 (Welch Test)	.390 (ANOVA)	.463 (ANOVA)	.727 (ANOVA)	.508 (ANOVA)	.279 (ANOVA)	.478 (ANOVA)	.448 (Welch Test)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 a. Asymptotically F distributed

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย จำแนกตามปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคล และปัจจัยคุณลักษณะองค์กร พบว่า อายุ เป็นปัจจัยที่ส่งผลประสิทธิผล การดำเนินงานตามมาตรฐานของค่ายมวยในประเทศไทยมากที่สุด นอกจากนั้นแล้วตำแหน่ง ส่งผลประสิทธิผล การดำเนินงานตามมาตรฐานของค่ายมวยในประเทศไทยต่อมาตรฐานที่ 2 และมาตรฐานที่ 8 ระดับการศึกษา

สูงสุด ส่งผลประสิทธิภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานของค่ายมวยในประเทศไทยต่อมาตรฐานที่ 8 และอาชีพหลัก ส่งผลประสิทธิภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานของค่ายมวยในประเทศไทยต่อมาตรฐานที่ 6 แต่ในทางกลับกัน เพศ ประสพการณ์ในวงการมวย และวัตถุประสงค์ในการเปิดค่ายมวย ไม่ส่งผลประสิทธิภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานของค่ายมวยในประเทศไทย

ตารางที่ 3 วิเคราะห์ประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย จำแนกตาม ปัจจัยคุณลักษณะองค์กร และปัจจัยการจัดการ (พิจารณาจากระดับความคิดเห็นที่เกิดขึ้นจริง)

ปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยคุณลักษณะองค์กร ปัจจัยการจัดการ	ประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย							
	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	ม.7	ม.8
ปัจจัยคุณลักษณะองค์กร								
1. จำนวนบุคลากร	-503 (1.710)	-643 (.520)	-942 (.347)	-1.640* (.102)	-2.598** (.010)	-2.071* (.039)	-.876 (.382)	-2.214* (.028)
2. ประสบการณ์ของค่ายมวย	1.410 (.088)	.841 (.401)	-2.138* (.033)	1.290 (.198)	2.411 (.017)	1.847 (.066)	2.542* (.012)	2.395* (.017)
ปัจจัยการจัดการ								
3. การจัดการบุคลากร	1.116 (.265)	1.039 (.300)	.353 (.724)	.501 (.617)	.346 (.730)	.360 (.719)	.713 (.476)	.081 (.936)
4. การจัดการเงินทุน	1.722 (.086)	1.877 (.062)	-2.422* (.016)	3.089** (.002)	2.346* (.020)	2.389* (.018)	1.090 (.276)	.519 (.604)
5. การจัดการวัสดุอุปกรณ์	-.961 (.337)	-.100 (.921)	-.373 (.710)	.113 (.910)	-1.315 (.189)	-1.109 (.268)	.493 (.622)	.321 (.749)
6. วิธีการจัดการ	1.016 (.310)	1.835 (.068)	.795 (.427)	.463 (.644)	.825 (.410)	1.821 (.070)	1.151 (.251)	1.198 (.232)

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย จำแนกตาม ปัจจัยคุณลักษณะองค์กร และปัจจัยการจัดการ พบว่า ปัจจัยคุณลักษณะองค์กร ด้านจำนวนบุคลากร ส่งผลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย ในมาตรฐานที่ 4 5 6 และ 8 ซึ่งจำนวนบุคลากรที่มากขึ้นทำให้ไม่สนใจและไม่ให้ความสำคัญในการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐาน และประสบการณ์ของค่ายมวยส่งผลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย ในมาตรฐานที่ 3 7 และ 8 ซึ่งค่ายมวยที่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานสูงมักจะให้ความสำคัญในการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐาน และปัจจัยการจัดการ ด้านการจัดการเงินทุน ส่งผลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย ในมาตรฐานที่ 3 4 5 และ 6 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเงินทุนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การดำเนินงานในบางมาตรฐานเป็นไปอย่างราบรื่น แต่ในขณะเดียวกัน การจัดการที่ไม่ดีอาจส่งต่อการพัฒนานักมวย และการจัดการบุคลากร, การจัดการวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการจัดการ ไม่ส่งผลประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย

อภิปรายผล

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยที่คาดหวังและที่เกิดขึ้นจริง พบว่า การดำเนินงานของค่ายมวยในประเทศไทยยังมีความแตกต่างระหว่างเกณฑ์มาตรฐานที่คาดหวังและเกณฑ์มาตรฐานที่

เกิดขึ้นจริง ซึ่งแสดงถึงความจำเป็นในการพัฒนาเพื่อให้ค่ายมวยสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยเฉพาะ มาตรฐานที่ 8 การรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของค่ายมวย ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ต้องได้รับการพัฒนาเป็นลำดับแรก เนื่องจากมีค่า PNI = 0.34 สูงที่สุดในบรรดามาตรฐานทั้งหมด แสดงให้เห็นถึงความเร่งด่วนในการพัฒนาในมิตินี้เป็นอันดับแรก การขาดระบบรายงานผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพไม่เพียงส่งผลต่อความโปร่งใสและความสามารถในการติดตามผลลัพธ์เท่านั้น แต่ยังจำกัดศักยภาพของค่ายมวยในการวางแผนพัฒนาระยะยาว การจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นระบบ และการพัฒนาองค์ความรู้ในองค์กร ทั้งนี้ ซึ่งระบุว่า ระบบการจัดการข้อมูลที่มีโครงสร้างชัดเจน เช่น การจัดทำรายงานผลการดำเนินงานรายปี มีความเชื่อมโยงโดยตรงกับความสามารถในการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน และเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญของการยกระดับค่ายมวยให้เข้าสู่มาตรฐานในระดับประเทศและสากล นอกจากนี้ มาตรฐานที่ 1 โครงสร้างพื้นฐานของค่ายมวย และ มาตรฐานที่ 7 การจัดการความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศของค่ายมวย มีค่า PNI = 0.30 ซึ่งอยู่ในลำดับรองลงมา สะท้อนให้เห็นว่าค่ายมวยไทยจำนวนมากยังคงมีความต้องการในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบจัดการความรู้ที่รองรับการฝึกซ้อมอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐาน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิเชษฐ์ ศิริสวัสดิ์ ที่พบว่า ค่ายมวยที่มีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม เช่น พื้นที่ฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน อุปกรณ์ที่ครบถ้วน และมีระบบความปลอดภัย มีแนวโน้มที่จะสามารถพัฒนานักกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า (พิเชษฐ์ ศิริสวัสดิ์, 2022) ยิ่งไปกว่านั้นงานของ ทศพร เจริญวงศ์ ยังชี้ว่า การบริหารจัดการค่ายมวยที่ดี โดยเฉพาะในมิติของการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนงานบริหาร เช่น การจัดเก็บข้อมูลนักมวย การประเมินผลการฝึกซ้อม และการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อศักยภาพของค่ายมวยในการแข่งขันระดับประเทศและระดับนานาชาติ (ทศพร เจริญวงศ์, 2023) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาในที่เน้นให้เห็นถึงบทบาทของระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพในการยกระดับวงการมวยไทย

ดังนั้น การพัฒนาค่ายมวยไทยให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานจึงควรมุ่งเน้นในทุกมิติที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริหารจัดการ เทคโนโลยีสารสนเทศ สวัสดิการของผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ตลอดจนแนวทางในการอนุรักษ์และเผยแพร่มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของมวยไทยอย่างยั่งยืน หากสามารถดำเนินการพัฒนาในทุกมิติได้อย่างเหมาะสม จะช่วยให้ค่ายมวยสามารถแข่งขันได้ทั้งในระดับชาติและระดับสากล และนำไปสู่การเติบโตของวงการมวยไทยในระยะยาว

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยคุณลักษณะบุคคล ปัจจัยคุณลักษณะองค์กรและปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย พบว่า อายุ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานตามมาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทยมากที่สุด เช่น บุคลากรช่วงอายุ 45 ปีขึ้นไปอาจมีแนวโน้มใช้ประสบการณ์เดิมในการบริหาร ซึ่งอาจขัดกับแนวทางเกณฑ์มาตรฐานที่มุ่งเน้นความทันสมัย และระบบเอกสาร ส่งผลให้เกิดการไม่ยอมรับระบบใหม่ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า บุคลากรในแต่ละช่วงวัยมีแนวทางการบริหารและพัฒนาค่ายมวยที่แตกต่างกัน ทั้งในแง่ของประสบการณ์ ทัศนคติ และแนวทางการตัดสินใจที่มีผลต่อคุณภาพของการบริหารจัดการค่ายมวย ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพล พัฒนวิทย์ ที่พบว่า ช่วงวัยของบุคลากรมีอิทธิพลสำคัญต่อการบริหารจัดการค่ายมวย โดยเฉพาะในด้านการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ การจัดการทรัพยากร และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการยกระดับเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวย (ณัฐพล พัฒนวิทย์, 2023) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภกิจ ทองคำ ที่พบว่า การพัฒนาค่ายมวยที่มีประสิทธิผลต้องอาศัยการมีความสมดุลในการบริหารระหว่างประสบการณ์ที่สั่งสมมาตลอดช่วงวัยและความยืดหยุ่นในการนำเทคโนโลยีและแนวคิดใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการพัฒนา โดยเฉพาะในด้านการจัดการทรัพยากรบุคคลและการฝึกซ้อมนักมวย เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและการเติบโตในวงการมวยไทยอย่างมีประสิทธิภาพ (ศุภกิจ ทองคำ, 2022) นอกจากนั้นปัจจัยคุณลักษณะองค์กร ด้านจำนวนบุคลากร ส่งผลต่อประสิทธิผลของ

การดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทยใน มาตรฐานที่ 4, มาตรฐานที่ 5, มาตรฐานที่ 6 และ มาตรฐานที่ 8 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ค่ายมวยที่มีบุคลากรจำนวนมาก อาจเกิดปัญหาในการกำหนดบทบาทหน้าที่ ทำให้การดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานกระจัดกระจาย และยากต่อการควบคุมคุณภาพทำให้เกิดการละเลยหรือลดความสำคัญของการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และทำให้การควบคุมคุณภาพและการกำกับดูแลเกณฑ์มาตรฐานเป็นไปได้ยากขึ้น นอกจากนี้ ประสิทธิภาพของค่ายมวย ยังส่งผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามมาตรฐานใน มาตรฐานที่ 3, มาตรฐานที่ 7 และ มาตรฐานที่ 8 โดยพบว่า ค่ายมวยที่มีประสิทธิภาพสูงมักจะให้ความสำคัญกับแนวทางการดำเนินงานตามประสิทธิภาพของตนเองมากกว่าการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดปรากฏการณ์นี้สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มของค่ายมวยที่มีชื่อเสียงและดำเนินงานมายาวนาน ซึ่งอาจมีระบบและแนวทางเฉพาะของตนเอง และมองว่าการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานอาจไม่จำเป็นเท่ากับการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จมาแล้วในอดีต ในส่วนของ ปัจจัยด้านการจัดการ พบว่า การจัดการเงินทุน มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามมาตรฐานใน มาตรฐานที่ 3, มาตรฐานที่ 4, มาตรฐานที่ 5 และ มาตรฐานที่ 6 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งนภา บุญรอดข ที่ระบุว่า เงินทุนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถของค่ายมวยในการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยเฉพาะในด้านการพัฒนานักมวย การจัดหาสวัสดิการที่ดี และการดูแลสุขภาพนักมวยให้มีความพร้อมสูงสุด (รุ่งนภา บุญรอดข, 2022) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการจัดการบุคลากร การจัดการวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการบริหารจัดการจะมีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานของค่ายมวย แต่ไม่ได้เป็นปัจจัยหลักที่กำหนดว่าค่ายมวยจะสามารถดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ค่ายมวยควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างการบริหารจัดการบุคลากรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ควบคู่ไปกับการจัดการเงินทุนอย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามเกณฑ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่า 1) การดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยที่คาดหวังอยู่ในระดับมากทุกมาตรฐาน ผลการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยที่เกิดขึ้นจริงอยู่ในระดับปานกลางทุกเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีความจำเป็นต้องพัฒนาทุกเกณฑ์มาตรฐาน และจากค่าPNI สรุปได้ว่า ค่ายมวยควรพัฒนาการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานโดยเร่งด่วน 3 ลำดับแรก คือ มาตรฐานที่ 8 การรายงานผลการดำเนินงาน รองลงมา มาตรฐานที่ 1 โครงสร้างพื้นฐานของค่ายมวย และมาตรฐานที่ 7 การจัดการความรู้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศของค่ายมวย 2) ปัจจัยคุณลักษณะบุคคล อายุ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานของค่ายมวยในประเทศไทยในทุกด้านของเกณฑ์มาตรฐาน แต่ปัจจัยอื่น ๆ อย่างระดับการศึกษา ตำแหน่ง และอาชีพหลักส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานของค่ายมวยในประเทศไทยในบางเกณฑ์มาตรฐานเท่านั้น และปัจจัยคุณลักษณะองค์กร ด้านจำนวนมีบุคลากร ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย ในเกณฑ์มาตรฐานที่ 4,5,6 และ8 และประสิทธิภาพของค่ายมวยส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย ในมาตรฐานที่ 3,7 และ 8 และปัจจัยการจัดการ ด้านการจัดการเงินทุน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย ในมาตรฐานที่ 3,4,5 และ 6 แต่ในขณะเดียวกัน และการจัดการบุคลากร, การจัดการวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการจัดการ ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้ 1) ควรมีการศึกษาวิจัย เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากภาครัฐและภาคเอกชน และ 2) ควรศึกษาวิจัยเพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลและการประยุกต์เทคโนโลยีดิจิทัลให้ง่ายและสะดวกในการดำเนินงานเพื่อลดภาระของค่ายมวยในการจัดทำรายงานตามเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). รายงานสถานการณ์การส่งเสริมมวยไทยในต่างประเทศ. เรียกใช้เมื่อ 17 กุมภาพันธ์ 2568 จาก <https://www.mots.go.th>
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2019). รายงานสถิติค่ายมวยและบุคลากรมวยไทย. เรียกใช้เมื่อ 17 กุมภาพันธ์ 2025 จาก <https://www.sat.or.th>
- คณะกรรมการกีฬามวย. (2024). เกณฑ์การประเมินมาตรฐานค่ายมวย ปี 2024. เรียกใช้เมื่อ 17 กุมภาพันธ์ 2025 จาก <https://www.muaythai2000.com/en/index.php?page=content&id=17691>
- ณัฐพล พัฒนวิทย์. (2023). อิทธิพลของช่วงวัยต่อการบริหารจัดการค่ายมวยไทย: การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน. ใน วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.
- ณัฐวุฒิ จันทรประสิทธิ์. (2021). ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรองมาตรฐานค่ายมวยในประเทศไทย. ใน วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.
- ทศพร เจริญวงศ์. (2023). การบริหารจัดการค่ายมวยไทยด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขัน. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.
- พิเชษฐ์ ศิริสวัสดิ์. (2022). การพัฒนาค่ายมวยไทยผ่านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม. ใน รายงานการวิจัย. สถาบันการพลศึกษา.
- รุ่งนภา บุญรอดช. (2022). ผลกระทบของปัจจัยทางการเงินต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของค่ายมวยไทยในประเทศไทย. *Journal of Sport Administration and Development*, 13(2), 102-118.
- ศิริลักษณ์ บุญส่ง. (2020). เจตคติของผู้ประกอบการค่ายมวยไทยต่อการเข้าร่วมการประเมินมาตรฐานค่ายมวย. ใน รายงานการวิจัย. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี.
- ศุภกิจ ทองคำ. (2022). การพัฒนาค่ายมวยที่มีประสิทธิผล: การบริหารจัดการทรัพยากรและการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกซ้อมนักมวย. ใน รายงานการวิจัย. สถาบันการพลศึกษา.
- Cronbach, L. J. (1969). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 34(1), 35-52. http://cda.psych.uiuc.edu/psychometrika_highly_cited_articles/cronbach_1951.pdf
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.